V Wtorek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mk* 7,1-13): Zebrali się u Niego faryzeusze i kilku uczonych w Piśmie, którzy przybyli z Jerozolimy. I zauważyli, że niektórzy z Jego uczniów brali posiłek nieczystymi, to znaczy nie obmytymi rękami. Faryzeusze bowiem, i w ogóle Żydzi, trzymając się tradycji starszych, nie jedzą, jeśli sobie rąk nie obmyją, rozluźniając pięść. I [gdy wrócą] z rynku, nie jedzą, dopóki się nie obmyją. Jest jeszcze wiele innych [zwyczajów], które przejęli i których przestrzegają, jak obmywanie kubków, dzbanków, naczyń miedzianych.

Zapytali Go więc faryzeusze i uczeni w Piśmie: «Dlaczego Twoi uczniowie nie postępują według tradycji starszych, lecz jedzą nieczystymi rękami?» Odpowiedział im: «Słusznie prorok Izajasz powiedział o was, obłudnikach, jak jest napisane: Ten lud czci Mnie wargami, lecz sercem swym daleko jest ode Mnie. Ale czci Mnie na próżno, ucząc zasad podanych przez ludzi. Uchyliliście przykazanie Boże, a trzymacie się ludzkiej tradycji». I mówił do nich: «Umiecie dobrze uchylać przykazanie Boże, aby swoją tradycję zachować. Mojżesz tak powiedział: Czcij ojca swego i matkę swoją, oraz: Kto złorzeczy ojcu lub matce, niech śmiercią zginie. A wy mówicie: "Jeśli kto powie ojcu lub matce: Korban, to znaczy darem [złożonym w ofierze] jest to, co by ode mnie miało być wsparciem dla ciebie" - to już nie pozwalacie mu nic uczynić dla ojca ni dla matki. I znosicie słowo Boże przez waszą tradycję, którąście sobie przekazali. Wiele też innych tym podobnych rzeczy czynicie».

«Dlaczego Twoi uczniowie nie post?puj? wed?ug tradycji starszych?»

Rev. D. Iñaki BALLBÉ i Turu
(Terrassa, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj rozważamy jak niektóre starsze tradycje nauczycieli Prawa manipulowały czysty sens czwartego przykazania Bożego Prawa. Ci skrybowie nauczali, że ci, którzy ofiarują pieniądze i dobra dla świątyni postępują godnie. Przez tą naukę rodzice nie mogli żądać ani rozporządzać tymi dobrami. Ich dzieci wychowywane w tym błędnym przeświadczeniu myślały, że spełniały czwarte przykazanie, nawet że spełniały je w najlepszy możliwy sposób. Ale w rzeczywistości, było to oszustwo.

«Umiecie dobrze uchylać przykazanie Boże, aby swoją tradycję zachować» (Mk 7,09): Jezus Chrystus jest autentycznym interpretatorem Prawa; dlatego wyjaśnia właściwe znaczenie czwartego przykazania, ujawniając niefortunny błąd żydowskiego fanatyzmu.

«Mojżesz tak powiedział: ‘Czcij ojca swego i matkę swoją’» (Mk 7,10): czwarte przykazanie przypomina obowiązek dzieci wobec rodziców. Na ile mogą powinni zapewnić pomoc materialną i moralną w latach starości i w okresach choroby, samotności i cierpienia. Jezus przypomina o tym obowiązku wdzięczności.

Szacunek dla rodziców (synowska pobożność) jest wdzięcznością, którą jesteśmy winni za dar życia i za ich pracę nad swymi dziećmi, której dokonali z wysiłkiem, aby te mogły rozwijać się w mądrości i łasce. «Z całego serca czcij swego ojca, a boleści rodzicielki nie zapominaj! Pamiętaj, że oni cię zrodzili, a cóż im zwrócisz za to, co oni tobie dali?» (Syr 7,27 do 28).

Pan czci ojca w jego dzieciach, i w nich potwierdza prawo matki. Kto czci ojca odpokutowuje grzechy; kto szanuje matkę jest jak ten, kto gromadzi skarby (por. Syr 3,2-6). Wszystkie te i inne wskazówki są jasnym światłem dla naszego życia w relacji do naszych rodziców. Prośmy Pana o łaskę, by nigdy nam nie zabrakło prawdziwej miłości, którą winni jesteśmy naszym rodzicom i byśmy wiedzieli, przez przykład, przekazywać innym ten słodki “obowiązek”.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Bardzo często pokazuje się pozory cnoty bez żadnej wewnętrznej prawości. Temu, kto kocha Boga wystarcza zadowalanie Go, bo największą nagrodą, jakiej możemy pragnąć jest sama miłość.» (Święty Leon Wielki)

- «Prośmy Pana za wstawiennictwem Świętej Dziewicy, by dał nam serce czyste, wolne od wszelkiej hipokryzji, aby uzdalniał nas do życia według ducha i byśmy osiągnęli cel, jakim jest miłość» (Franciszek)

- «Czwarte przykazanie przypomina dzieciom już dorosłym o ich odpowiedzialności wobec rodziców. W miarę możności powinny one okazywać im pomoc materialną i moralną w starości, w chorobie, samotności lub potrzebie. Jezus przypomina o tym obowiązku wdzięczności.» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2218)